

Έργο εξαφύλλου: Άννα Λάσκαρη

Τώρα έκλαιγε δυνατά. Τα παιδιά την κοιτούσαν σαν χαιμένα. Η Δίστη σαν μυκαλήσαρ καθιζούντη στην κοιλιά, της πήρε το μωρό από την αγκαλιά, και κάθισε σουρώνοντας τα γόνατά της. Μελέ κι αυτή να κλαψει, αλλά δεξερε γιατί. Ήδη την μάνα της, για αυτούς πους άφοσα την άλλη γέρα, για το μωρό που τοίστες τώρα τρομάγενος από την θλιψη της μανάς του. Τα δύο αγόρια κι οι αγανένα κι αυτά κοιτούμοντα σαν χαιμένα μια την μάνα τους, μια τους ουσι φανταρους που προσπαθούσαν να τους αποσπάσουν την προσοχή από την όμορφη αυτή γυναίκα που έκλαιγε με αναφιλητά. Όλη αυτή η ιστορία τους έφερε σε μεγάλη αμπχανία μη μπορώντας να αισθανθούν το δράμα που φαινόταν να κρύβει αυτή η οικογένεια. Και αισθάνθηκαν απδία για τον ανθυπολοχαγό που τους έλεγε πριν τρεις ώρες στο φυλάκιο για μια παλιοκομουνίστρια που έπρεπε να παραλάβουν. Αυτοί έβλεπαν ένα ανθρώπινο ράκος μπροστά τους. Ε ρε τι σου είναι η ζωή και ο κόσμος, σκέφτηκαν μεταξύ τους όπως συναντήθηκαν τα βλέμματά τους, λυπημένοι κι αυτοί από το ξαφνικό δράμα που παιζόταν μέσα στο τζιπ.

Δημοσιογράφος στην ελληνοαμερικανική εφημερίδα «Εθνικός Κήρυξ» (με έδρα τη Νέα Υόρκη από το 1915). Μετακόμισε στις ΗΠΑ, όπου αρχικά εγκαταστάθηκε στο Σικάγο πριν μετακομίσει στη Νέα Υόρκη και στη συνέχεια στην Αθήνα, που είναι ο μόνιμος τόπος κατοικίας του.

Συνέγραψε με την Αριάδνη Χρύσα Κουσουλά και τον σκιτσογράφο Δημήτρη Jimko Σωτηράκη το πολιτικό κόμικ «WOW» για τον πρώην Υπουργό Οικονομικών Γιάνη Βαρουφάκη, που εκδόθηκε από τον Οίκο Πατάκη.

Το «Λίγα πορτοκάλια για την Σίσσυ» γράφτηκε αρχικά στα ελληνικά το 1987, ενώ ζούσε ακόμα στο Σικάγο. Για προσωπικός/επαγγελματικούς λόγους, το άφησε στην άκρη και το ξέχασε. Το θυμήθηκε δεκαετίες μετά και το επιμελήθηκε από την αρχή, έχοντα κόψει το ένα τρίτο από το κείμενο, ενώ επιμελήθηκε και την Αγγλική μετάφραση που έκανε η Ελληνοκαναδέζα Ανατολή (Λίντα) Φιτοπούλου.